

РЕШЕНИЕ

№ 1610

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10503** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] (БТК) против Решение от 10.09.2021 г., постановено по НАХД № 7607/2020 г. на СРС, Наказателно отделение, 1-ви състав. Със същото е потвърдено НП № К-040807/09.03.2020 г. на директора на Регионалната дирекция към областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ в Комисията за защита на потребителите, с което на БТК ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. на основание чл. 210а от Закона за защита на потребителите, за нарушение по чл. 68в, във връзка с чл. 68г, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

Решението се обжалва като неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, процесуалния закон, противоречие с целите на закона и необоснованост. Иска се да се отмени обжалвения съдебен акт, както и да се отмени изцяло потвърденото с него наказателно постановление.

От пълномощника на ответника по касационната жалба е постъпила молба, с която поддържа отговора на касационната жалба.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С оспореното решение съдът е приел за установено, че на 21.11.2019 г. на дружеството касатор е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена проверка е било констатирано, следното: М. З.-П. ползвала услугите на БТК ЕАД, за интернет и телевизия, като договорът ѝ бил за 2 години, с преференциални цени по оферта „Комбинирай и спести“ за периода му. През месец януари 2019 г., потребителката П. е получила сметка на стойност 1.37 лева, свързала се с оператор, който ѝ обяснил, че това е частично плащане поради преместване на адрес на ползване на услугите, въпреки че такава смяна потребителката не била заявявала. Със следващата фактура била направена корекция на тази сума, като издадената фактура била на стойност 82.91 лева. На следващия месец потребителката получила фактура на стойност 45.48 лева, като фактурите са останали на същата стойност до 08.07.2019 г., когато потребителката получила известие от мобилния оператор, че дължи сума в размер на 295.46 лева, в която се включвало допълнително начислена сума в размер на 208.32 лева (без ДДС) за интернет услуги. На потребителката било обяснено, че от месец януари 2019 г. е преминала на регулярни цени, тъй като ѝ бил изтекъл договорът и тази сума (за интернет услуги) била горницата над дължимата от нея регулярна сума.

Направен е извод, че [фирма] е увредил икономическите интереси на потребител, прилагайки нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП, предлагайки услуги на потребител в противоречие с изискването за добросъвестност и професионална компетентност и поради това е променил или е било възможно да промени поведението на средния потребител.

Деянието било квалифицирано като нарушение на чл. 68в, вр. 68г, ал. 1 от ЗЗП. Така изложените в фактически констатации въззивният съд приел, че се подкрепят от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Съдът е приел, че не са извършени нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 ЗАНН при съставянето на акта за констатиране на нарушението и при издаване на наказателното постановление, както и са спазени сроковете, предвидени в чл. 34 ЗАНН.

Съдът е приел още, че нарушението не представлява маловажен случай. Наказващият орган е направил преценка и за обществената опасност на деянието. Нарушението на чл. 68в от ЗЗП е такова на формално извършване и в закона не е предвиден като елемент от състава на деянието вредоносен резултат. Не са налице обстоятелства, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност на извършеното административно нарушение в сравнение с обикновените случаи.

Наложена санкция съдът приел за съответна на тежестта на нарушението.

Като взел предвид и засегнатите обществените отношения, свързани с правото на защита на икономическите интереси на потребителите.

На тези основания съдът потвърдил оспореното наказателно постановление.

Касационната инстанция, която се произнася по наведените в касационната жалба основания за оспорване, намира, че обжалваното решение е правилно и обосновано на доказателствата по делото. Основното възражение на касатора в жалбата е, че от въззивния съд се възпроизвеждат неправилни фактически констатации, както и че

липсват основания за наличие на основните елементи на състава на една нелоялна търговска практика, която да води до съществено изменение на икономическото поведение на средните потребители, т. е. твърдението е, че не е налице нелоялна търговска практика.

Противно на заявеното в жалбата, налице са основания да се приеме, че са налице елементите на състава на нелоялна търговска практика.

Легалната дефиниция гласи, че търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност, и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

Фактическият състав на общата забрана за нелоялна търговска практика в чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП изисква наличието на следните кумулативни предпоставки: да е налице предлагане; то да противоречи на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност; и да променя или да е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

Според § 13 т. 23 от ДР на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Според легалната дефиниция на понятието „добросъвестност и професионална компетентност“ по § 13 т. 28 от ДР на ЗЗП, това е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. Преценката за наличие или вероятност от съществено изменение на икономическото поведение на потребителите по см. § 13 т. 25 се извършва, като органът съобразява използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе решение за закупуване на стока при определени условия, след като се е запознал с тях, което води до вземането на решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика. Наличието на всички тези предпоставки се установява в настоящия случай от съвкупната преценка на доказателствата, съдържаща се в административната преписка, и тези, приобщени в хода на съдебното производство.

В конкретната хипотеза е налице търговска практика по смисъла на легалната дефиниция на понятието, дадена в § 13 т. 23 от ДР на ЗЗП, възпроизвеждаща тази на чл. 2 б. „г“ от Директива 2005/29/ЕО на ЕП и на ЕС от 11.05.2005 г. В случая търговецът е предприел конкретно действие – начислил е със задна дата такси за интернет услуга, които не са начислени своевременно по вина на оператора. По този начин дружеството касатор е подвело потребителката и не ѝ е дало никаква възможност да предприеме каквито и да било мерки за да защити своите икономически интереси, поставяйки я пред „свършен факт“.

Съдът приема за неоснователни възраженията, изложени в касационната жалба, че няма никакви данни за наличието на признаците на нелоялна търговска практика, както и че районният съд не е подложил на обстоен анализ фактите по делото. Напротив въззивният съд от събраните по делото доказателства по безспорен начин е

установил извършеното от касатора нарушение на чл. 68в вр. чл. 68г, ал 1 ЗЗП.
Касаторът не е посочил в жалбата си конкретни нарушения на процедурата по съставяне на АУАН и издаване на НП. Настоящият състав споделя изводите на РС, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени всички разпоредби на ЗАНН и ЗЗП.Ето защо решението на СРС, в което решаващият съд е достигнал до аналогични правни изводи, като валидно, допустимо и правилно, следва да се остави в сила.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.09.2021 г., постановено по НАХД № 7607/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав.

Решението не подлежи на оспорване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:1.

ЧЛЕНОВЕ:1

2.

